

शोधयेत् पूर्वपक्षान्नु यावन्नीत्तरदर्शनं” ॥
 खभावोक्तं अक्षचिम् । इति व्यवहारतत्त्वं ॥
 (अक्रियोत्पन्नः । नैसर्गिकः । अयत्नकृतः । यथा,—
 “तदक्षत्रिमसौ हार्दमापत्स्वपि न मुञ्चति” ।
 इति हितोपदेशः ।)

अक्षपः, चि, (नास्ति क्षपा यस्य सः ।) क्षपाशून्यः ।
 निर्दयः । अक्षरुणः । यथा,—
 “वनजौ वनजौ ऋस्त्रिरामी सक्षपोऽक्षपः” ।
 इत्यनुयुवाचार्यः ॥

अक्षपणः, चि, (न क्षपणः । नञ्समासः ।) कार्पण्य-
 रहितः । दीनताशून्यः । यथा,—
 “महद्वा व्यसनं प्राप्तो दीनः क्षपण उच्यते ।
 कुलेऽप्यक्षपणे राम संभूतः सर्वकामदे” ॥
 इति रामायणं ॥ (पुष्कलः । बडलः । यथा,—
 “भूश्रयां नवपक्षैर्वैरक्षपणैरुतिष्ठ रामो वयम्” ।
 इति वैराग्यशतके ।)

अक्षणाकर्म, [न] चि, (न क्षणां मलिनं कर्म
 यस्य सः । न + क्षण + कर्मन् ।) दुष्कर्मरहितः ।
 निष्पापः । शुद्धाचारः । अक्षणां निष्पापत्वात्
 शुक्लं कर्मास्य । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अक्षेशः, चि, (नास्ति क्षेशो यस्य । अल्पः अप्रशस्तो
 वा क्षेशो यस्य सः ।) क्षेशरहितः । अल्पक्षेश-
 युक्तः अप्रशस्तक्षेशविशुद्धः ॥

अक्षैतवं, स्त्री, (न क्षैतवम् । नञ्समासः ।)
 क्षैतवाभावः । अक्षपटता । अधूर्तता । अवश्वना ॥
 अक्षोटः, पुं, (न + कुट + भावे घञ् ।) गुवाकः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अक्षोविदः, चि, (न क्षोविदः । नञ्समासः ।) अप-
 विदितः । मूर्खः ॥

अक्षौटिल्यं, स्त्री, (न + क्षौटिल्यं । नञ्समासः ।)
 क्षौटिल्याभावः । सरलता ॥

अक्ष्मा, स्त्री, (अक्षं दुःखं कायति मृच्छति इति
 कैश्चिद्) माता । इति शब्दरत्नावली ॥

अक्षः, चि, (अक्षेर्गतौ क्षः । अक्षपरिमाणस्य
 वाचक इति भाष्यस्य कैयटेन तथा व्याख्यात-
 त्वात् । अनन्ति अन्यते वा । अक्ष्ण व्यत्यादौ ।
 अक्षिप्रुसिभ्यः क्षः इति औणादिकः क्षः ।)
 युक्तः । गतः ॥ अक्षः ॥ अञ्जं व्यक्तिगतिमन्त्रणे
 इत्युक्त्वात् कर्मणि क्षः । यथा,—
 “हिक्काश्वासातुरे पूर्व तैलाक्ते खेद इष्यते” ।
 इति चक्रदत्तः । (स्त्रियां अक्ष्मा इति पर्दं रात्रि-
 वाचकम् वेदे प्रसिद्धम् ।)

अक्षुः, स्त्री, रात्रिः । अनन्ति प्रतिदिनं गच्छति
 अक्षुः । अक्षु धञि व्यक्तिगतिमन्त्रणे बाङल-
 कात् कुः अनिदितामिति नलोपः । वेदप्रचुर-
 प्रयोगोऽयं । (आयुर्धं । किरणः । कान्तिः ।
 नञ्चत् । खोतः । अञ्जनघृतं । एते अर्थाः
 वैदिकग्रन्थे प्रसिद्धाः ।)

अक्षयादः, चि, (न क्षयादः । नञ्समासः ।)
 अक्षयमशून्यः । यथा,—

“क्षयादांस्तु मृगान् हत्वा धेनुं दद्यात् पयस्विनीं ।
 अक्षयादानं वत्सतरोमुद्रं हत्वा तु क्षयाजं” ॥

इति मानवे ११ अध्याये १३३ श्लोकः ॥

अक्रमः, चि, (न क्रमः । नञ्समासः । नास्ति
 क्रमो यस्य इति वा ।) क्रमरहितः । अतिक्रमः ।
 यथा,—

“अक्रमाच्छेषसो दृष्टिं योऽभिवाञ्छति मृदधीः” ।
 इति माधवकरः ॥ (क्रमाभावः । क्रमविपर्ययः ।
 यथा,—“इदमनुचितमक्रमश्च पुंसां यदिह
 जरास्वपि मान्मथा विकाराः” इति शृङ्गार-
 शतकम् ।)

अक्रान्ता, स्त्री, (न + क्रम् + क्त + आप् ।) दृहती ।
 इति काचिद्वलमाणा ॥ अक्रान्ते चि ॥

अक्रियः, चि, (नास्ति क्रिया यस्य । अप्रशस्ता
 वा क्रिया यस्य ।) अक्रियान्वितः । कुकर्म्म-
 विशुद्धः । क्रियारहितः । यथा “अक्रियत्वाच्च
 सर्वदा” इति चरकः ॥ (निश्चेष्टः । स्पन्द-
 रहितः । कर्मत्यागी । यथा,—

“अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ।
 स सत्यास्तीं च योगी च न निरर्घ्नं चाक्रियः” ॥
 इति गीतायाम् ।) स्त्री । क्रियाभावः । क्रिया-
 त्यागः । अयथाक्रिया । यथा,—
 “अक्रिया त्रिविधा प्रोक्ता विद्विजः सर्वकर्मिणाम् ।
 अक्रिया च परोक्ता च ततोऽथा चायथाक्रिया” ॥
 इति काव्यसङ्गलितः ।)

अक्रूरः, पुं, (क्रौर्यवान् क्रूरः, स न भवति इति
 अक्रूरः । यदा क्रूर इति भावप्रधानो निर्द्वेषः ।
 न विद्यते क्रौर्यम् इति अक्रूरः ।) गान्दिनीपुत्रः ।
 श्रीकृष्णपितृव्यः । तस्य पिता श्वफल्कः । (तस्य-
 माता गान्दिनी ।) इति श्रीभागवतं ॥ क्रूरताशून्ये
 चि ॥ (सरले । यथा,—

“स्त्रीणां सुखोद्यमक्रूरं विस्पष्टार्थं मनोरमम्” ।
 इति मनुः । पुंसि विष्णुः । यथा,—
 “अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः” ।
 इति भारते ।)

अक्रोधः, पुं, (न क्रोध इति नञ्समासः । नास्ति
 क्रोधो यस्य इति वा ।) क्रोधस्वित्तिकारः तदि-
 परीतः । स तु आश्रमिणां दशधर्मान्तर्गतधर्मः ।
 इति जटाधरः ॥ (यथाह मनुः—

“धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियग्रहः ।
 धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम्” ॥
 इति ।) वाचलिङ्गस्तु क्रोधरहितव्यक्तौ ॥

अक्षान्तः, चि, (न + क्षम् + क्त । न क्षान्त इति
 नञ्समासः ।) क्षान्तिरहितः । अनवसन्नः ।
 अग्लानः ॥

अक्षिका, स्त्री, नीलोदकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 अक्षिष्टकर्म, [न] चि, (अक्षिष्टम् अनायाससाध्यं
 कर्म यस्य । बडनीहिः ।) अक्षेणेन कर्मकर्त्ता ।
 यथा,—

“दूतोऽहं कोशलैन्द्रस्य रामस्याक्षिष्टकर्मणः” ।
 इति रामायणं ।

अक्षेशः, स्त्री, (न क्षेश इति नञ्समासः ।) क्षेशा-
 भावः । यथा,—

“यात्रामात्रप्रसिद्धार्थं स्त्रेः कर्मभिरगर्हितैः ।

अक्षेणेन शरीरस्य कुर्वीति धनसञ्चय” ॥

इति मानवे ४ अध्याये ३ श्लोकः ॥ क्षेशभाववति
 चि ॥

अक्षेशः, चि, (नास्ति क्षेशो यस्य इति बडनीहिः ।)
 क्षेशशून्यः । अनायासः । अक्षयः ॥

अक्ष, न ऊ यातौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
 न अक्षोति धनं लोकः । व्याप्नोति राष्ट्रीकरोति
 वा इत्यर्थः । ऊ व्याप्तिः । आष्टा । इति
 दुर्गादासः ।

अक्ष, ऊ यातौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
 अक्षति धनं लोकः । व्याप्नोति राष्ट्रीकरोति वा
 इत्यर्थः । ऊ व्याप्तिः । आष्टा । इति दुर्गादासः ॥
 अक्षं, स्त्री, (अक्षोति अक्षति वा अक्ष्यते वा अनेन
 अत्र वा अक्षु यातौ । पचाद्यच् घञ् वा । अ-
 क्षुते अर्थः अश्रु यातौ । अक्षेदेवने इति श्लो
 वा ।) इन्द्रियं । (यथा विष्णुपुराणे,—

“शब्दादिष्वनुरक्तानि निष्ठ्याद्याणि योगवित् ।
 कुर्याच्चिन्तानुकारीणि प्रत्याहारपरायणः” ॥)
 सौवर्णलं । तुल्यं । इति मेदिनी । (चक्षुः । यथा
 रामायणे,—

“सर्वे तेऽनिमिवैरक्षैस्तमनुजुतचेतसः” । इति ।)

अक्षः, पुं, कर्षपरिमाणं । (यथा,—

“ते षोडशक्षः कर्षोऽस्त्री पलं कर्षचतुष्टयं” ।)

पाशकः । (अक्षैरक्षान् वा दीव्यति । इति
 सिद्धान्तकौमुदी ।) (पाशकोडा । यथाह मनुः)—
 “मृगयाक्षो दिवास्त्रः परीवादः स्त्रियो मदः” ।)

कलिद्रुमः । इत्यमरः । (विभीतकक्षः । यथा
 कान्दोग्ये—यथा वै दे व्यामलके दे केले द्वौ
 वाक्षौ सुष्ठिमनुभवति ।) ज्ञातार्थः । शकटः । व्यव-
 हारः । रक्षाक्षः । इन्द्राक्षः । सर्पः । चक्रं । इति
 मेदिनी । (चक्रधारणदाकभेदः । यथा,—

“क्षिप्रनासे भद्रयुगे तिर्यक् प्रतिमुखागते ।
 अक्षमङ्गे च यानस्य चक्रमङ्गे तथैव च” ॥)

आत्मा । रावणपुत्रः । इति हेमचन्द्रः । (यथा रा-
 मायणे—“निश्चय राजा समरे सहेतुत्वं
 कुमारमक्षं प्रसमैक्षताथ वै” ।)

जातान्वः । गरुडः । इति शब्दरत्नावली । (शिवः ।
 यथा भारते—

“अक्षश्च रथयोगी च सर्वयोगी महाबलः” ।
 इति) संस्कृतपलभा । यथा,—

“चन्द्राश्विनिष्ठा पलभाद्धिता च
 ज्ञावाधिः स्याद्विह दक्षिणोक्षः” ।

इति भाष्यटी ॥

“प्रभा शरणा खतुरीययोगा-
 दक्षः सदा दक्षिणदिक् प्रदिष्टः” ।

इति जातकार्यवः—

“दक्षिणोत्तररेखायां सा तत्र विधुवत् प्रभा ।
 श्रुत्वाया हते त्रिष्वे विधुवत् कर्माश्रिते ॥
 लम्बाक्ष्ये तयोश्चापे लम्बाक्षौ दक्षिणौ सदा” ।

इति सूर्यसिद्धान्तः ॥
 अक्षकः, पुं, (अक्ष + क) तिनिशब्दः । इति
 रत्नमाणा ।